॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥नवमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः॥

प्रजापंतिरश्वमेधमंसृजत। सौंऽस्माथ्सृष्टोऽपाँकामत्। तमंष्टाद्शिभिरनु प्रायुंङ्का तमाँप्रोत्। तमास्वाऽष्टांद्शिभिरवांरुन्थ। यदंष्टाद्शिनं आलुभ्यन्तैं। यज्ञमेव तैरास्वा यजमानोऽवं रुन्थे। संवथ्सरस्य वा एषा प्रंतिमा। यदंष्टाद्शिनंः। द्वादंश् मासाः पश्चर्तवंः॥१॥

संवथ्सरौंऽष्टाद्शः। यदंष्टाद्शिनं आलुभ्यन्तैं। संवथ्सरमेव तैराक्षा यजंमानोऽवं रुन्धे। अग्निष्ठैंऽन्यान्पशूनुंपाकरोति। इतरेषु यूपेष्वष्टाद्शिनोऽजांमित्वाय। नवंनवालंभ्यन्ते सवीर्यृत्वायं। यदार्ण्यैः सर्इस्थापर्येत्। व्यवंस्येतां पितापुत्रौ। व्यध्वांनः क्रामेयुः। विदूरं ग्रामंयोर्ग्रामान्तौ स्यांताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरंण्येष्वाजांयेरन्। तदाहुः। अपंशवो वा एते। यदांर्ण्याः। यदांर्ण्येः सर्थस्थापर्यंत्। क्षिप्रे यजमानमरंण्यं मृत५ हरियुः। अरंण्यायतना ह्यांर्ण्याः पृशव इति। यत्पशून्नालभेत। अनंवरुद्धा अस्य पृशवंः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुथ्मृजेत्॥३॥ युज्ञवेशसं कुंर्यात्। यत्पशूनालभंते। तेनैव पुशूनवं रुन्थे। यत्पर्यग्निकृतानुथ्मुजत्ययंज्ञवेशसाय। अवंरुद्धा अस्य पुशवो भवंन्ति। न यज्ञवेशसम्भवति। न यजमानुमरंण्यं मृतः हंरन्ति। ग्राम्यैः सङ् स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो

नामं। सं पितापुत्राववंस्यतः। समध्वांनः क्रामन्ति। सम्नित्कं ग्रामंयोग्रीमान्तौ भंवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः पंरिमोषिणं

आव्याधिनीस्तस्कंरा अरंण्येष्वाजांयन्ते॥४॥

ऋतवंः स्यातामृथ्युजेथ्स्यंत्क्षीणि च॥——[१]
प्रजापंतिरकामयतोभौ लोकाववं रुन्धीयेतिं। स
एतानुभयाँन्पशूनंपश्यत्। ग्राम्याङ्श्चांरण्याङ्श्चं। तानालंभत।
तैर्वे स उभौ लोकाववांरुन्ध। ग्राम्येरेव पृशुभिरिमं लोकमवांरुन्ध।
आर्ण्येर्मुम्। यद्ग्राम्यान्पृशूनालभेते। इममेव तैर्लोकमवं रुन्धे।
यदार्ण्यान्॥५॥

अमुं तैः। अनंबरुद्धो वा एतस्यं संवथ्सर इत्यांहुः। य इतइतश्चातुर्मास्यानिं संवथ्सरं प्रयुङ्क इतिं। एतावान् वै संवथ्सरः। यचांतुर्मास्यानिं। यदेते चांतुर्मास्याः पृशवं आलुभ्यन्तैं। प्रत्यक्षमेव तैः संवथ्सरं यजमानोऽवं रुन्धे। वि वा एष प्रजयां पृशुभिर्ऋध्यते। यः संवथ्सरं प्रयुङ्के। संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः॥६॥ सुवर्गं तु लोकं नापराभ्रोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनीं। यदेत

ऐंकादशिनाः पृशवं आलुभ्यन्तें। साक्षादेव प्रजां पृशून् यर्जमानो-

ऽवं रुन्थे। प्रजापंतिर्विराजंमसृजत। सा सृष्टाऽश्वंमेधं प्राविंशत्। तान्द्शिभिरनु प्रायुंङ्का तामाप्त्रोत्। तामास्वा द्शिभिरवांरुन्थ। यद्शिनं आलुभ्यन्ते॥७॥

विराजंमेव तैरास्वा यजंमानोऽवं रुन्थे। एकांदश द्शत् आलंभ्यन्ते। एकांदशाक्षरा त्रिष्ठुप्। त्रैष्टुंभाः पृशवंः। पृश्नेवावं रुन्थे। वैश्वदेवो वा अश्वंः। नानादेवत्याः पृशवं भवन्ति। अश्वंस्य सर्वत्वायं। नानांरूपा भवन्ति। तस्मान्नानांरूपाः पृशवंः। बहुरूपा भवन्ति। तस्मान्नह्यो॥८॥ आर्ण्यां ह्योको दृशिनं आलुभ्यन्ते नानांरूपाः पृशवो हे चं॥———[२]

अस्मै वै लोकायं ग्राम्याः पृशव् आलंभ्यन्ते। अमुष्मां आरुण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभंते। इममेव तैर्लोकमवं रुन्धे। यदार्ण्यान्। अमुं तैः। उभयौन्पशूनालभते। गाम्याङ्श्वार्ण्याङ्श्वं। उभयौर्लोकयोरवंरुद्धे। उभयौन्पशूनालंभते॥९॥

ग्राम्या इश्वांरण्या इश्वं। उभयंस्यान्ना द्यस्यावं रुद्धे। उभयांन्यशू-नालंभते। ग्राम्या इश्वांरण्या इश्वं। उभयेंषां पशूनामवं रुद्धे। त्रयंस्रयो भवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एषां लोकानामाध्यै। ब्रह्मवादिनों वदन्ति। कस्मां ध्यत्यात्॥१०॥

अस्मिँ होके बहुवः कामा इति। यथ्समानीभ्यो देवताँभ्यो-ऽन्यैं ऽन्ये पृशवं आलुभ्यन्तें। अस्मिन्नेव तह्नोके कार्मान्दधाति। तस्मादस्मिँ ह्लोके बहुवः कार्माः। त्रयाणां त्रयाणाः सह वपा जुंहोति। त्र्यांवृतो वै देवाः। त्र्यांवृत इमे लोकाः। एषां लोकानामार्स्यै। एषां लोकानां क्रस्यै। पर्यप्रिकृतानार्ण्या-नृथ्मृंजन्त्यहिर्स्साये॥११॥

अवंरुद्धा उभयांन्प्रश्नालंभते स्त्यादिहर्साये॥——[३]
युअन्तिं ब्रुध्नमित्यांह। असौ वा आंदित्यो ब्रुधः।
आदित्यमेवास्मैं युनक्ति। अरुषमित्यांह। अग्निर्वा अरुषः।
अग्निमेवास्मैं युनक्ति। चरंन्तमित्यांह। वायुर्वे चरन्। वायुमेवास्मैं
युनक्ति। परितस्थुष इत्यांह॥१२॥

ड्मे वै लोकाः परित्स्थुषः। इमानेवास्मै लोकान् युनिक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षेत्राणि वै रोचना दिवि। नक्षेत्राण्येवास्मै रोचयित। युअन्त्यंस्य काम्येत्याह। कामानेवास्मै युनिक्त। हरी विपेक्षसेत्याह। इमे वै हरी विपेक्षसा। इमे प्वास्मै युनिक्त॥१३॥

शोणां धृष्णू नृवाह्सेत्यांह। अहोरात्रे वै नृवाहंसा। अहोरात्रे एवास्मैं युनिक्त। एता एवास्मैं देवतां युनिक्त। सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्टिये। केतुं कृण्वन्नंकेतव् इतिं ध्वजं प्रतिमुश्चित। यशं एवैन् राज्ञां गमयित। जीमूतंस्येव भवित् प्रतींकमित्यांह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थांनः सवितः पूर्व्यास् इत्यंध्वर्युर्यजंमानं वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्यं यज्ञ एंति। यस्यं पृशुरुपाकृंतोऽन्यत्र वेद्या एतिं। एतः स्तांतरेतनं पृथा पुन्रश्वमावंतयासि न इत्यांह। वायुर्वे स्तोतां। वायुमेवास्यं प्रस्तांद्दधात्यावृंत्त्ये। यथा वै ह्विषों गृहीतस्य स्कन्दंति। एवं वा एतदश्वंस्य स्कन्दति। यदंस्योपाकृंतस्य लोमांनि शीयंन्ते। यद्वालेषु काचानावयंन्ति। लोमांन्येवास्य तथ्सम्भंरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुवरितिं प्राजापृत्याभिरावंयन्ति। प्राजापृत्यो वा अर्श्वः। स्वयैवैनं देवतंया समर्धयन्ति। भूरिति महिंषी। भुव इतिं वावातां। सुवरितिं परिवृक्ती। एषां लोकानांमभिजित्ये। हिर्ण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वे हिर्ण्यम्। राष्ट्रमंश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रं चं समीचीं दधाति। सहस्रं भवन्ति। सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्यै। अप वा एतस्मात्तेजं इन्द्रियं पृशवः श्रीः क्रांमन्ति। यौंऽश्वमेधेन यजंते। वसंवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्द्सेति महिष्यभ्यंनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री। तेजंसैवास्मै तेजोऽवं रुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वां अन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्द्सेतिं वावातां। तेजो वा आज्यम्। इन्द्रियं त्रिष्टुप्। तेजंसैवास्मां इन्द्रियमवं रुन्धे। आदित्यास्त्वां-ऽअन्तु जागंतेन् छन्द्सेतिं परिवृक्ती। तेजो वा आज्यम्। पृशवो जगंती। तेजंसैवास्में पृश्नवं रुन्धे। प्रत्योऽभ्यं अन्ति। श्रिया वा पृतद्रूपम्॥१८॥

यदि नावजिघ्नेत। अग्निः पशुरांसीदित्यवंघ्रापयेत्। अवं हैव जिंघ्रति। आकान्ं वाजी क्रमैरत्यंक्रमीद्वाजी द्यौस्तें पृष्ठं पृंथिवी स्थस्थमित्यश्वमनुंमत्रयते। एषां लोकानांमभिजित्ये। समिद्धो अञ्जन्कृदंरं मतीनामित्यर्श्वस्याप्रियों भवन्ति सरूपत्वायं॥१९॥ परितस्थुष इत्याहिमे एवास्मै युनक्त्यभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति तेजंसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृंद्धते। योंऽश्वमेधेन यजंते। होतां च ब्रह्मा चं ब्रह्मोद्यं वदतः। तेर्ज्ञसा चैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं च समर्थयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणत आयतनो वै ब्रह्मा। बार्हस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्यं दक्षिणतो दंधाति। तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितंरः। उत्तरतो होतां भवति॥२०॥ उत्तरत आंयतनो वै होताँ। आग्नेयो वै होताँ। तेजो वा अग्निः। तेर्जं पुवास्यौत्तर्तो दंधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धंस्तेजस्वितंरः। यूपंमभितों वदतः। यजमानदेवत्यों वै यूपंः। यजमानमेव तेजंसा

च ब्रह्मवर्चसेनं च समर्थयतः। किङ् स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्यांह।

द्यौर्वे वृष्टिः पूर्वचित्तः॥२१॥

यत्पत्नयः। श्रियंमेवास्मिन्तद्वंधित। नास्मात्तेजं इन्द्रियं

पृशवः श्रीरपं क्रामन्ति। लाजी(३)ञ्छाची(३)न् यशोंमृमाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहंरन्ति। प्रजामेवान्नादीं कुर्वते। एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमिद्धि प्रजापत इत्याह। प्रजायांमेवान्नाद्यं दधते।

अर्श्वस्य रेतंश्चत्वारिं च॥

दिवंमेव वृष्टिमवं रुन्धे। किङ् स्विदासीद्बृहद्वय इत्यांह। अश्वो वै बृहद्वयः। अश्वमेवावं रुन्धे। किङ् स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्यांह। रात्रिवै पिंशङ्गिला। रात्रिमेवावं रुन्धे। किङ् स्विदासीत्पिलिप्पिले-त्यांह। श्रीवै पिलिप्पिला। अन्नाद्यमेवावं रुन्धे॥२२॥

कः स्विदेकाकी चंर्तीत्यांह। असौ वा आंदित्य एंकाकी चंरति। तेजं एवावं रुन्धे। क उंस्विज्ञायते पुन्रित्यांह। चन्द्रमा वै जांयते पुनंः। आयुरेवावं रुन्धे। किश् स्विद्धिमस्यं भेषजिमत्यांह। अग्निवे हिमस्यं भेषजम्। ब्रह्मवर्चसमेवावं रुन्धे। किश् स्विदावपंनं महिदित्यांह॥२३॥

अयं वै लोक आवर्पनं महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्या इत्यांह। वेदिवें परोऽन्तंः पृथिव्याः। वेदिमेवावं रुन्थे। पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिमित्यांह। यज्ञो वै भुवंनस्य नाभिः। यज्ञमेवावं रुन्थे। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेत् इत्यांह। सोमो वै वृष्णो अश्वंस्य रेतः। सोमपीथमेवावं रुन्थे। पृच्छामिं वाचः पर्मं व्योमत्यांह। ब्रह्म वै वाचः पर्मं व्योम। ब्रह्मवर्च्समेवावं रुन्थे॥२४॥ होतां भवति वै वृष्टिः पूर्विचेत्तरन्नाद्यंमेवावं रुन्थे महदित्यांह सोमो वै वृष्णो

अप वा पुतस्मांत्र्राणाः ऋामन्ति। योंऽश्वमेधेन यजेते। प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहेतिं संज्ञप्यमान आहुंतीर्जुहोति। प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मौत्प्राणा अपंत्रामन्ति। अवन्तीः स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियं त्वौ प्रियाणौम्। वर्षिष्टमाप्यानाम्। निधीनां त्वां निधिपतिर्थं हवामहे वसो मुमेत्यांह। अपैवास्मै तद्भुवते॥२५॥

अथों धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मैं हुवते। त्रिः परियन्ति। त्रयं इमे लोकाः। पुभ्य पुवैनं लोकेभ्यों धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थ्सम्पंद्यन्ते। षड्वा ऋतवंः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अप वा एतेभ्यंः प्राणाः क्रांमन्ति॥२६॥

ये युज्ञे धुवंनं तुन्वतें। नुवकृत्वः परियन्ति। नव् वै पुरुषे प्राणाः। प्राणानेवाऽऽत्मन्दंधते। नैभ्यः प्राणा अपंक्रामन्ति। अम्बे अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयित। अह्वंतैवैनाम्। सुभंगे काम्पीलवासिनीत्यांह। तपं एवैनामुपंनयित। सुवर्गे लोके सम्प्रोण्वांथामित्यांह॥२७॥

सुवर्गमेवैनां लोकं गंमयति। आऽहमंजानि गर्भ्धमा त्वमंजाऽसि गर्भ्धमित्यांह। प्रजा वै पृशवो गर्भः। प्रजामेव पृश्नात्मन्धंत्ते। देवा वा अंश्वमेधे पर्वमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्। यथ्सूचीभिरसिप्थान्कल्पयंन्ति। सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्यै। गायुत्री त्रिष्टु अगृतीत्यांह॥२८॥ यथायजुरेवैतत्। त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मय्यो रजता हरिंण्यः। अस्य वै लोकस्यं रूपमंयस्मय्यः। अन्तरिक्षस्य रज्ताः। दिवो हरिंण्यः। दिशो वा अयस्मय्यः। अवान्तरिद्धशा रंज्ताः। उध्वां हरिंण्यः। दिशे एवास्मै कल्पयित। कस्त्वौ छाति कस्त्वा विशास्तीत्याहाहि र्सायै॥२९॥

हुवते कामन्त्यूर्ण्वाथामित्यांह् जगतीत्यांह कल्पयत्येकं च॥——[६] अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रांमित। यो ऽश्वमेधेन यजंते। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयतादित्यांह। श्रीर्वे राष्ट्रमंश्वमेधः। श्रियंमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रंयता। वेणुभारिङ्गराविवेत्यांह। राष्ट्रं वै भारः।

राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रंयति। वेणुभारिङ्गरिववेत्यांह। राष्ट्रं वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या मध्यमधतामित्याह। श्रीर्वे राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियंमेवावं रुन्धे। शीते वातें पुनित्रवेत्यांह। क्षेमो वै राष्ट्रस्यं शीतो वातः। क्षेमंमेवावं रुन्धे। यद्धेरिणी यवमत्तीत्यांह। विङ्वे हेरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मैं राष्ट्रं चं समीचीं दधाति। न पुष्टं पुशु मन्यत् इत्यांह। तस्माद्राजां पुशून्न पुष्यंति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायतीत्यांह। तस्माँद्वेशीपुत्रं नाभिषिश्चन्ते। इयं यका शंकुन्तिकेत्यांह। विश्वे शंकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं चं समीचीं दधाति। आहलमिति सर्पतीत्याह। तस्माँद्राष्ट्राय विशंः सर्पन्ति। आहंतं गुभे पस् इत्यांह। विश्वे गर्भः॥३२॥ राष्ट्रं पसंः। राष्ट्रमेव विश्याहंन्ति। तस्माँद्राष्ट्रं विशं घातुंकम्। माता चं ते पिता चं त इत्यांह। इयं वै माता। असौ पिता। आभ्यामेवैनं परिंददाति। अग्नं वृक्षस्यं रोहत् इत्यांह। श्रीर्वे

आभ्यामेवैनं परिंददाति। अग्रं वृक्षस्यं रोहत् इत्यांह। श्रीर्वे वृक्षस्याग्रम्। श्रियंमेवावं रुन्धे॥३३॥ प्रसुंलामीतिं ते पिता गभे मुष्टिमंतश्सयदित्यांह। विङ्वे

गर्भः। राष्ट्रं मुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहंन्ति। तस्मौद्राष्ट्रं विश् घातुंकम्। अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रांमन्ति। ये यज्ञेऽपूतं वदंन्ति।

द्धिकाव्यणों अकारिष्मितिं सुरिभमतीमृचं वदन्ति। प्राणा वै सुर्भयः। प्राणानेवाऽऽत्मन्दंधते। नैभ्यः प्राणा अपंक्रामित्ति। आपो हि ष्ठा मंयोभुव इत्यद्भिर्मार्जयन्ते। आपो वै सर्वा देवताः। देवतांभिरेवाऽऽत्मानं पवयन्ते॥३४॥
राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यंति गभो रुन्धे दधते च्त्वारिं च॥———[७]

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविंशत्। ताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोत्। सोंऽब्रवीत्। ऋध्रवृदिथ्सः। यो मेतः पुनः सम्भरदिति। तं देवा अश्वमेधेनैव सम्भरन्। ततो वै त आर्ध्रवन्। योंऽश्वमेधेन् यजंते। प्रजापंतिमेव सम्भरत्यृध्नोति। पुरुष्मालंभते॥३५॥ वैराजो वै पर्रुषः। विराजमेवालंभते। अथो अत्रं वै

वैराजो वै पुर्रुषः। विराजमेवार्लभते। अथो अन्नं वै विराट्। अन्नमेवार्व रुन्थे। अश्वमार्लभते। प्राजापत्यो वा अर्श्वः। प्रजापतिमेवार्लभते। अथो श्रीर्वा एकंशफम्। श्रियंमेवार्व रुन्थे।

गामार्लभते॥३६॥

युज्ञो वै गौः। युज्ञम्वालंभते। अथो अत्रुं वै गौः। अत्रंमेवावं रुन्थे। अजावी आलंभते भूमे। अथो पृष्टिवे भूमा। पृष्टिमेवावं रुन्थे। पर्यग्निकृतं पुरुषं चार्ण्या श्रीध्मृंजन्त्यहि स्माये। उभौ वा पृतौ पृश्च आलंभ्यते। यश्चांवमो यश्चं पर्मः। तेंऽस्योभयें युज्ञे बृद्धाः। अभीष्टां अभिप्रींताः। अभिजिंता अभिहृंता भवन्ति। नैनं दृङ्क्वां पृश्चवों युज्ञे बृद्धाः। अभीष्टां अभिप्रींताः। अभिजिंता अभिहृंता हि सन्ति। योंऽश्वमेथेन् यज्ञते। य उं चैनमेवं वेदं॥३७॥ लुभते गामालंभते पर्मोंऽष्टो चं॥——[८]

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायांनामुत्तरे-हर्न्। एक्विर्शे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एक्विर्शात्प्रतिष्ठायां ऋतूनन्वारोहित। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवेः संवथ्सरः। ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिष्ठायं। देवतां अभ्यारोहित। शक्वरयः पृष्ठं भवन्त्यन्यदंन्यच्छन्दंः। अन्यैंऽन्ये वा एते प्रशव आलंभ्यन्ते॥३८॥

उतेवं ग्राम्याः। उतेवार्ण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति। अथो अहं एवैष बुलिर्हियते। तदांहुः। अपंशवो वा एते। यदंजावयंश्चार्ण्याश्चं। एते वै सर्वे पृशवंः। यद्गव्या इतिं। गुव्यान्पृशूनुंत्तमेऽहुं नालंभते॥३९॥

तेनैवोभयाँन्पृशूनवं रुन्धे। प्राजापृत्या भवन्ति। अनंभि-

पुव ब्रह्मवर्च्समवं रुन्थे। सोमाय स्वराज्ञेंऽनोवाहावंनुङ्घाहावितिं द्वन्द्वनंः पुशूनालंभते। अहोरात्राणांमभिजिंत्ये। पुशुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजेते। छुगुलं कुल्माषं किकिदीविं विदीगयमितिं त्वाष्ट्रान्पशूना लंभते। पुशुभिरेवाऽऽत्मान् समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजेते। पिशङ्गास्त्रयों वासन्ता इत्यृतुपुशूनालंभते। ऋतुभिरेवाऽऽत्मान् समर्धयति। आ वा एष पुशुभ्यों वृथ्यते। योऽश्वमेधेन यजेते। पर्यग्निकृता उथ्यृंजन्त्यनांव्रस्काय॥४०॥ लुभ्यन्ते लुभुते त्वाष्ट्रान्पशूनालंभतेऽष्टौ चं॥————[९] प्रजापंतिरकामयत महानंत्रादः स्यामितिं। स पृतावंश्वमेधे

जितस्याभिजिंत्यै। सौरीर्नवं श्वेता वशा अंनूबन्ध्यां भवन्ति। अन्तत

 वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्रांजापृत्यं कुर्यात्। या देवता अपिभागाः। ता भांगुधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः समदं दध्यात्। स्तेगान्दङ्ष्ट्राभ्यां मृण्डूकां जम्भ्येभिरिति। आज्यंमवदानं कृत्वा प्रंतिसङ्ख्यायमाहंतीर्जुहोति। या पृव देवता अपिभागाः। ता भांगधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः समदं दधाति॥४२॥

चतुर्दशैतानंनुवाकाञ्चंहोत्यनंन्तिरत्ये। प्रयासाय स्वाहेतिं पञ्चदशम्। पञ्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः संवथ्सर आप्यते। देवासुराः संयंत्ता आसन्। तैंऽब्रुवन्नग्नयः स्विष्टकृतः। अर्थस्य मेध्यंस्य वयमुंद्धारमुद्धंरामहै। अथैतान्भि भंवामेतिं। ते लोहिंतुमुदंहरन्त। ततों देवा अभंवन्॥४३॥

पराऽसुंराः। यथ्स्विष्ट्कृज्यो लोहितं जुहोति भ्रातृंव्याऽभिभूत्यै। भवंत्यात्मनां। परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति। गोमृग्कृण्ठेनं प्रथमामाहुंतिं जुहोति। पृशवो वै गोमृगः। रुद्रोंऽग्निः स्विष्ट्कृत्। रुद्रादेव पृश्न-तर्द्धाति। अथो यत्रैषाऽऽहुंतिर्हूयतें। न तत्रं रुद्रः पृश्निमंन्यते॥४४॥

अश्वश्रफेनं द्वितीयामाहुंतिं जुहोति। पृशवो वा एकंशफम्। रुद्रोंऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पृश्नन्तर्दधाति। अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्हूयतें। न तत्रं रुद्रः पृश्निमेन्यते। अयस्मयेन कमण्डलुंना तृतीयाम्। आहुंतिं जुहोत्यायास्यों वै प्रजाः।

रुद्रौंऽग्निः स्विष्ट्कृत्। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दथाति। अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्हूयतें। न तत्रं रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥ द्धात्यभवन्मन्यते प्रजा अन्तर्दथाति द्वे चं॥————[११]

अश्वंस्य वा आलंब्यस्य मेध् उदंक्रामत्। तदंश्वस्तोमीयं-मभवत्। यदंश्वस्तोमीयं जुहोतिं। समेधमेवैनमालंभते। आज्येंन जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोंऽश्वस्तोमीयम्। मेधेनैवास्मिन्मेधं दधाति। षद्विषेशतं जुहोति। षद्विषेशदक्षरा बृहती॥४६॥

बार्ह्ताः पृशवंः। सा पंशूनां मात्रां। पृशूनेव मात्रंया समर्धयति। तायद्भूयंसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्। पृशून्मात्रंया व्यर्धयेत्। षद्भिर्श्शतं जुहोति। षद्भिर्श्शदक्षरा बृहुती। बार्ह्ताः पृशवंः। सा पंशूनां मात्रां। पृशूनेव मात्रंया समर्थयति॥४७॥

अश्वस्तोमीय हुत्वा द्विपदां जुहोति। द्विपाद्वे पुरुषो द्विप्रंतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदांहः। अश्वस्तोमीयं पूर्वर्थं होत्व्याँ(३)न्द्विपदा(३) इतिं। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्। पुर्रुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयर्थं हुत्वा द्विपदां जुहोति। तस्मांद्विपाचतुंष्पादमत्ति। अथौं द्विपद्येव चतुंष्पदः प्रतिष्ठापयति। द्विपदां हुत्वा। नान्यामुत्तंरामाहंतिं जुहुयात्। यदन्यामुत्तंरामाहंतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठायांश्च्यवेत। द्विपदां अन्ततो जुंहोति प्रतिं ष्ठित्ये॥४८॥

बृह्त्यंर्धयति स्थापयति पश्चं च॥———[१२] प्रजापंतिरश्वमे्धमंसृजत। सौंऽस्माथ्सृष्टोऽपांकामत्। तं यंज्ञ-

ऋतुभिरन्वैच्छत्। तं यंज्ञऋतुभिर्नान्वंविन्दत्। तमिष्टिंभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिंभिरन्वंविन्दत्। तदिष्टींनामिष्टित्वम्। यथ्संवथ्सरमिष्टिं-भिर्यजंते। अश्वंमेव तदन्विंच्छति। सावित्रियों भवन्ति॥४९॥

ड्यं वै संविता। यो वा अस्यान्नश्यंति यो निलयंते। अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा ड्मां कश्चनेत्यांहुः। तिर्यङ्गोर्ध्वोत्यंतुमर्ह्तीति। यथ्सावित्रियो भवन्ति। स्वितृप्रंसूत एवैनंमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तौः। यथ्सायं धृतींर्जुहोतिं। अश्वंस्य यत्यै

धृत्यैं।॥५०॥

यत्प्रातिरिष्टिभिर्यजंते। अश्वमेव तदिन्वंच्छति। यथ्सायं धृतींर्जुहोतिं। अश्वस्येव यत्ये धृत्यैं। तस्मांथ्सायं प्रजाः क्षेम्यां भवन्ति। यत्प्रातिरिष्टिभिर्यजंते। अश्वमेव तदिन्वंच्छति। तस्माद्दिवां नष्टेष एति। यत्प्रातिरिष्टिभिर्यजंते सायं धृतींर्जुहोतिं। अहोरात्राभ्यांमेवेन्मन्वंच्छति। अथीं अहोरात्राभ्यांमेवास्मै

योगक्षेमं केल्पयति॥५१॥

भ्वन्ति धृत्यां एन्मन्विंच्छुत्येकं च॥———[१३]
अप् वा पृतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रांमिति। योंऽश्वमेधेन् यजंते।
ब्राह्मणौ वींणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा पृतद्रूपम्। यद्वीणाँ।
श्रियमेवास्मिन्तद्धत्तः। युदा खलु वै पुरुषः श्रियमध्जुते। वीणाँऽस्मै

वाद्यते। तदांहुः। यदुभौ ब्राँह्मणौ गायेताम्॥५२॥

प्रभःशुंकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राँह्मणे श्री रंमत् इति। ब्राह्मणौऽन्यो गार्येत्। राजन्यौऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राँह्मणः। क्ष्त्रश् राजन्यः। तथां हास्य ब्रह्मणा च क्ष्त्रेणं चोभ्यतः श्रीः परिंगृहीता भवति। तदांहः। यदुभौ दिवा गार्येताम्। अपौस्माद्राष्ट्रं क्रांमेत्॥५३॥

न वे ब्राँह्मणे राष्ट्र रंमत् इति। यदा खलु वे राजां कामयंते। अथं ब्राह्मणं जिनाति। दिवां ब्राह्मणो गायेत्। नक्तरं राजन्यंः। ब्रह्मणो वे रूपमहंः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथां हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेणं चोभ्यतो राष्ट्रं परिंगृहीतं भवति। इत्यंददा इत्यंयजथा इत्यंपच इति ब्राह्मणो गायेंत्। इष्टापूर्तं वे ब्राँह्मणस्यं॥५४॥

ड्रष्टापूर्तेनैवेन् स समर्धयित। इत्यंजिना इत्यंयुध्यथा इत्यमु संङ्गाममंहिन्निति राज्न्यंः। युद्धं वे राज्न्यंस्य। युद्धेनैवेन् स समर्धयित। अकृप्ता वा एतस्यर्तव इत्यांहुः। यौंऽश्वमेधेन यजंत इतिं। तिस्रोंंऽन्यो गायंति तिस्रोंंऽन्यः। षद्ध्सम्पंद्यन्ते। षड्वा ऋतवंः। ऋतूनेवास्में कल्पयतः। ताभ्या स् स् स्थायांम्। अनोयुक्ते चं शते चं ददाति। शतायुः पुरुषः श्रतेन्द्रियः। आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥५५॥ गायंताङ्कामेद्वाह्मणस्यं कल्पयतश्चलारि च॥——[१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषुं मृत्यवोऽन्वायंत्ताः। तेभ्यो यदाहुंतीर्न

जुंहुयात्। लोकेलोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहं मृत्यवे स्वाहंत्यंभिपूर्वमाहंतीर्जुहोति। लोकालोकादेव मृत्युमवंयजते। नैनं लोकेलोके मृत्युर्विन्दित। यदमुष्मे स्वाहाऽमुष्मे स्वाहेति जुह्वंथ्मश्रक्षीत। बहुं मृत्युम्मित्रं कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकंस्मा एवैकां जुहुयात्। एको वा अमुष्मिं लोके मृत्युः॥५६॥

अ्शन्या मृत्युरेव। तमेवामृष्मिं क्षोके ऽवंयजते। भ्रूणहृत्याये स्वाहेत्यंवभृथ आहुंतिं जुहोति। भ्रूणहृत्यामेवावं यजते। तदांहुः। यद्भूणहृत्या पात्र्याऽर्थ। कस्माँ द्युजेऽपि क्रियत् इतिं। अमृत्युवी अन्यो भ्रूणहृत्याया इत्यांहुः। भ्रूणहृत्या वाव मृत्युरितिं। यद्भूणहृत्यायै स्वाहेत्यंवभृथ आहुंतिं जुहोतिं॥५७॥

मृत्युमेवाऽऽहुंत्या तर्पयित्वा पंरिपाणं कृत्वा। भ्रूण्घ्ने भेष्उं कंरोति। एता ह व मृंण्डिभ औदन्यवः। भ्रूण्हृत्याये प्रायंश्चित्तिं विदां चंकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मण हिन्ते। सर्वस्मे तस्में भेष्उं कंरोति। जुम्बकाय स्वाहेत्यंवभृथ उत्तमामाहुंतिं जुहोति। वर्रुणो व जुम्बकः। अन्तत एव वर्रुणमवयजते। खुलुतेर्विक्किधस्यं शुक्कस्यं पिङ्गाक्षस्यं मूर्धं जुंहोति। एतद्वै वर्रुणस्य रूपम्। रूपेणैव वर्रुणमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोतिं मूर्धं जुंहोति द्वे चं॥----[१५]

वारुणो वा अश्वः। तं देवतंया व्यर्धयति। यत्प्रांजापृत्यं करोति। नमो राज्ञे नमो वर्रुणायेत्याह। वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतंया समर्धयति। नमोऽश्वाय नमः प्रजापंतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतंया समर्धयति। नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवावं रुन्थे। अधिपतिर्स्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिर्हं प्रजानां भूयास्मित्यांह। अधिपतिमेवैन र समानानां करोति। मां धेहि मियं धेहीत्यांह। आशिषंमेवैतामा शांस्ते। उपाकृंताय स्वाहेत्युपाकृंते जुहोति। आलंब्याय् स्वाहेति नियुंक्ते जुहोति। हुताय् स्वाहेतिं हुते जुंहोति। एषां लोकानांमभिजिंत्यै॥६०॥

प्र वा पुष पुभ्यो लोकेभ्यंश्च्यवते। योंऽश्वमे्धेन् यजंते। आग्नेयमैंन्द्राग्नमांश्विनम्। तान्पशूनालंभते प्रतिष्ठित्ये। यदांग्नेयो भवंति। अग्निः सर्वा देवताः। देवतां पुवावं रुन्धे। ब्रह्म वा अग्निः। क्षुत्रमिन्द्रंः। यदैन्द्राग्नो भवंति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवावं रुन्थे। यदाँश्विनो भवंति। आशिषामवंरुद्धै। त्रयो भवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। अग्नयेऽ५होमुचेऽष्टाकंपाल इति दशहविष्मिष्टिं निर्वपति। दशाँक्षरा वि्राट्। अन्नं वि्राट्। वि्राजैवान्नाद्यमवं रुन्थे। अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस् इति याज्यानुवाक्यां भवन्ति सर्वृत्वायं॥६२॥ अधिपतय इत्यांहाभिजित्या ऐन्द्राम्रो भवंति रुन्ध् एकं च॥——[१६]

यद्यश्वंमुप्तपंद्विन्देत्। आ्रग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेत्। सौम्यं चुरुम्। सावित्रमृष्टाकंपालम्। यदाँग्नेयो भवंति। अग्निः सर्वां देवताः। देवतांभिरेवैनं भिषज्यति। यथ्सौम्यो भवंति। सोमो वा ओषंधीना राजाः। याभ्यं एवैनं विन्दति॥६३॥

ताभिरेवेनं भिषज्यति। यथ्सांवित्रो भवंति। स्वितृप्रंसूत एवेनं भिषज्यति। पुताभिरेवेनं देवतांभिर्भिषज्यति। अगदो हैव भविति। पौष्णां चुरुं निवेपेत्। यदिं श्लोणः स्यात्। पूषा वे श्लौण्यंस्य भिषक्। स एवेनं भिषज्यति। अश्लोणो हैव भविति॥६४॥

रौद्रं चुरुं निर्विपत्। यदि मह्ती देवतांऽभिमन्यंत। एत्द्देवत्यों वा अर्थः। स्वयैवैनं देवतंया भिषज्यति। अगदो हैव भंवति। वैश्वान्रं द्वादंशकपालुं निर्विपेन्मृगाखुरे यदि नाऽऽगच्छैंत्। इयं वा अग्निवैश्वान्रः। इयमेवैनंमुर्चिभ्यां परिरोधमानंयति। आहैव सुत्यमहंर्गच्छति। यद्यंधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽ रेहोमुचेऽष्टाकंपालः। सौर्यं पर्यः। वायव्यं आर्ज्यभागः। यजमानो वा अश्वः। अर्श्हेमा वा एष गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। यद रहोमुचे निर्वपंति। अर्ह्स एव तेनं मुच्यते। यजमानो वा अश्वः। रेतंसा वा एष व्यृध्यते॥६६॥ यस्याश्चो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येतिं। सौर्यर रेतः। यथ्सौर्यं पयो भवंति। रेतंसैवैन्र स समर्धयति। यजंमानो वा अश्वः। गर्भैर्वा एष व्यृध्यते। यस्याश्चो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येतिं। वायव्यां गर्भाः। यद्वांयव्यं आज्यंभागो भवंति। गर्भैरवैनर स समर्धयति। अथो

यस्यैषाऽश्वंमेधे प्रायंश्चित्तिः क्रियतें। इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥ विन्दत्यश्लोणो हैव भंवत्यधीयादंध्यते गर्भेरेवेन् स समर्धयति द्वे चं॥[१७]

तदांहुः। द्वादंश ब्रह्मौद्नान्थ्सइस्थिते निर्वपत्। द्वाद्शिभवेंष्टि-भिर्यजेतिते। यदिष्टिंभिर्यजेत। उपनामुंक एनं यज्ञः स्यौत्। पापीयाङ्स्तु स्यौत्। आप्तानि वा एतस्य छन्दार्श्सि। य ईजानः। तानि क एतावंदाशु पुनः प्रयुंश्चीतेतिं। सर्वा वै सइस्थिते यज्ञे वागौप्यते॥६८॥

साप्ता भंवति यातयाँमी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुः। द्वादंशैव ब्रह्मौद्नान्थ्सः स्थिते निर्विपेत्। प्रजापंतिर्वा ओद्नः। युज्ञः प्रजापंतिः। उपनामुंक एनं युज्ञो भंवति। न पापीयान्भवति। द्वादंश भवन्ति। द्वादंशमासाः संवथ्सरः। संवथ्सर एकं च॥———[१८]

एष वै विभूनीमं युज्ञः। सर्वर्ष हु वै तत्रं विभु भंवति। यत्रैतेनं युज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूनीमं युज्ञः। सर्वर्ष हु वै तत्रं प्रभु भंवति। यत्रैतेनं युज्ञेन् यर्जन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं युज्ञः। सर्वर् ह् वै तत्रोर्जस्वद्भवति। यत्रैतेनं युज्ञेन् यर्जन्ते। एष वै पर्यस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वर्षं हु वै तत्र पर्यस्वद्भवति। यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते। एष वै विधृंतो नामं युज्ञः। सर्वर्षं हु वै तत्र विधृंतं भवति। यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते। एष वै व्यावृंतो नामं युज्ञः। सर्वर्षं हु वै तत्र व्यावृंत्तं भवति। यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नामं युज्ञः। सर्वर्षं ह वै तत्र प्रतिष्ठितं भवति॥७१॥

यत्रैतनं युज्ञेन् यजंन्ते। एष वै तेंज्ञस्वी नामं युज्ञः। सर्वर्षं ह वै तत्रं तेज्ञस्वि भविति। यत्रैतेनं युज्ञेन् यजंन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नामं युज्ञः। आ हु वै तत्रं ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेनं यज्ञेन् यजंन्ते। एष वा अंतिव्याधी नामं युज्ञः। आ हु वै तत्रं राज्ञन्योंऽतिव्याधी जांयते। यत्रैतेनं युज्ञेन् यजंन्ते। एष वै दीर्घो नामं युज्ञः। दीर्घायुषो हु वै तत्रं मनुष्यां भवन्ति। यत्रैतेनं युज्ञेन् यजंन्ते। एष वे क्रुप्तो नामं युज्ञः। कल्पंते हु वै तत्रं प्रजाभ्यों योगक्षेमः। यत्रैतेनं युज्ञेन् यजंन्ते॥७२॥

पर्यस्वान्नामं युज्ञः प्रतिष्ठितं भवति यत्रैतेनं युज्ञेन् यजन्ते षट्वं (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्पर्यस्वान् विधृंतो व्यावृंतः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्रुप्तो द्वादंश॥)॥———[१९]

ाऽऽऽ तार्प्येणाश्वर संज्ञंपयन्ति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनर समर्धयन्ति। यामेन् साम्नां प्रस्तोताऽनूपंतिष्ठते। यम्लोकमेवैनं गमयित। तार्प्ये चं कृत्यधीवासे चाश्वर् संज्ञंपयन्ति। एतद्वे पंशूनार रूपम्। रूपेणैव पृशूनवं रुन्धे। हिर्ण्यकृशिपु भंवति। तेजसोऽवंरुद्धौ॥७३॥

प्रजापंतेरात्यै। अस्य वै लोकस्यं रूपं तार्प्यम्। अन्तरिक्षस्य कृत्यधीवासः। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्यं रुकाः। प्रजापंतेरश्वः। इममेव लोकं तार्प्येणां ऽऽप्नोति॥७४॥ अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेनं। दिवर्ं हिरण्यकशिपुनां।

रुक्मो भविति। सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै। अश्वों भवित।

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवृर्गे लोकैंऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वर्शं श्वेतं भूतं दक्षिणामनयन्। तेंऽब्रुवन्। यन्नो नेंष्ट। स वर्यो भूदितिं। तस्मादश्वर्थं सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्मादश्वे वरो दीयते। यत्प्रजापंतिरा-लुब्धोऽश्वोऽभंवत्। तस्मादश्वो नामं॥७६॥

यच्च्वयदरुरासींत्। तस्मादर्वा नामं। यथ्सद्यो वाजांन्थ्सम-

जंयत्। तस्माँद्वाजी नामं। यदसुंराणां लोकानादंत्त। तस्मांदादित्यो नामं। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतंनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतंनम्। यदश्वमेधेंऽग्नो चित्यं उत्तरवेदिमुप्वपंति। योनिमन्तमेवनमायतंनवन्तं करोति॥७७॥

योनिमानायतंनवान्भवति। य एवं वेदं। प्राणापानौ वा एतौ देवानाँम्। यदंकिश्वमेधौ। प्राणापानावेवावं रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाँम्। यदंकिश्वमेधौ। ओजो बलंमेवावं रुन्धे। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतंनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतंनम्। यदंश्वमेधैंऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिं चिनोतिं। तावंकिश्वमेधौ। अर्काश्वमेधयोवेवावं रुन्धे। अर्थो अर्काश्वमेधयोरेव प्रतिं तिष्ठति॥७८॥ नामं करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतंनश्चत्वारिं च॥————[२१]

प्रजापंतिं वै देवाः पितरम्। पृशुं भूतं मेधायाऽऽऽलंभन्त। तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टांस्मह् इति। एकं वा एतद्देवानामहंः। यथ्संवथ्सरः। तस्मादर्श्वः पुरस्तांथ्संवथ्सर आलंभ्यते। यत्प्रजापंतिरालुब्धोऽश्वोऽभंवत्। तस्मादर्श्वः। यथ्सद्यो मेधो-ऽभंवत्॥७९॥

तस्मादश्वम्धः। वेदुकोऽश्वंमाशुं भंवति। य एवं वेदं। यद्वै तत्प्रजापंतिरालुब्योऽश्वोऽभंवत्। तस्मादश्वः प्रजापंतेः पश्नामनुंरूपतमः। आऽस्यं पुत्रः प्रतिंरूपो जायते। य एवं वेदं। सर्वाणि भूतानिं सुम्भृत्यालंभते। समेनं देवास्तेजंसे ब्रह्मवर्चसायं भरन्ति। योंऽश्वमेधेन यजंते॥८०॥

मेधोऽभंवद्यजंत एति वेदं॥=

य उं चैनम्वं वेदं। एतद्वै तद्देवा एतान्देवतांम्। पृशुं भूतं मेधायाऽऽऽलंभन्ता यज्ञम्वा यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवाः। कामुप्रं यज्ञमंकुर्वता तेंऽमृतुत्वमंकामयन्ता तेंऽमृतुत्वमंगच्छन्। योऽश्वमेधेन यजंते। देवानांमेवायंनेनैति॥८१॥

प्राजापत्येनैव यज्ञेनं यजते काम्प्रेणं। अपुनर्मारमेव गंच्छति। एतस्य वे रूपेणं पुरस्तांत्प्राजापत्यमृष्मं तूंपरं बंहुरूपमालंभते। सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याऽऽत्ये। सर्वस्य जित्ये। सर्वमेव तेनांऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योंऽश्वमेधेन यजंते। य उं चैनमेवं वेदं॥८२॥

यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य लोमंनी वेदं। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वंस्य मेध्यंस्य लोमंनी। यथ्सायं प्रांतर्जुहोतिं। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य लोमं लोमं जुहोति। एतदंनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वंस्य मेध्यंस्य लोमं लोमं जुह्नति। यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य पदे वेदं। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य पदेपंदे जुहोति। दर्शपूर्णमासौ वा अश्वंस्य मेध्यंस्य पदे॥८३॥

यद्वंर्शपूर्णमासौ यजंते। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य पुदेपंदे जुहोति। एतदंनुकृति ह स्मृ वै पुरा। अश्वंस्य मेध्यंस्य पुदेपंदे नवमः प्रश्नः

जुह्नित। यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य विवर्तनं वेदं। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आंदित्योऽश्वंः। स आंहवनीयमागंच्छति। तद्विवंति। यदिग्निहोत्रं जुहोति। अश्वंस्यैव मेध्यंस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदंनुकृति ह स्मृ वै पुरा। अंश्वस्य मेध्यंस्य विवर्तनेविवर्तने जुह्नित॥८४॥ पदे अंग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥

पद आग्नहात्र जुहाति त्राणि च॥

पूजापंतिस्तमंष्टादशिभिः प्रजापंतिरकामयतोभावस्मे युअन्ति तेज्साऽपंप्राणा अपृश्रीकृष्वौ प्रजापंतिः

प्रेणाऽन् प्रथमेन प्रजापंतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापंतिस्त यंज्ञकृतुभिरपृश्रीब्रौंह्यणो

सर्वेषु वाकृणो यद्यश्वन्तदांहुरेष वै विभूस्ताप्येणांदित्याः प्रजापंतिं पितरं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमंनी

वर्षोविश्वशितः॥३॥

प्रजापंतिर्स्मिंङ्गोक उंत्तर्तः श्रियंमेव प्रजापंतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यः सर्वर् ह वै तत्र पर्यः स्वद्य उं चैनमेवं वेदं चत्वार्यशींतिः॥८४॥

प्रजापंतिरश्वमेधं जुंह्वति॥

हरिंः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/